

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 4/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Alexandrou Machanovou, advokátkou, Mierové námestie 19, Senec, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-66C/43/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-66C/43/2021. Sťažovateľka žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 10 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručенou Okresnému súdu Bratislava III 15. decembra 2021 domáhala vypratania nehnuteľnosti, ktorá je v jej vlastníctve, a odstránenia stavby na nej stojacej. V napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti meritórne rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zrekapitulovala doterajší priebeh napadnutého konania, pričom v podstatnom uviedla, že napadnuté konanie je vedené 2 roky a vo veci dosiaľ nebolo nariadené pojednávanie. Ide pritom o neoprávnený zásah do vlastníckeho práva sťažovateľky, keďže pozemok, ktorý je v jej vlastníctve, nemôže riadne užívať.

4. Sťažovateľka sa obrátila so sťažnosťou na prietahy predsedovi mestského súdu, ktorý ju vyhodnotil ako dôvodnú a zároveň uviedol, že vo veci nie je možné nariadiť pojednávanie v krátkom čase a podľa vyjadrenia zákonnej sudkyne bude termín určený v prvom štvrtroku 2024.

5. Ako je zo skutkového stavu zrejmé, v napadnutom konaní nastali prietahy, v ktorých dôsledku je sťažovateľka zaťažovaná dlhotrvajúcim sporom napriek tomu, že spravila všetko preto, aby bola vec hospodárne a bez prietahov rozhodnutá. Právna neistota spôsobená týmto sporom ju psychicky zaťažuje a zároveň jej bráni vo výkone jej ústavou garantovaného základného práva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

7. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. V tomto kontexte ústavný súd dáva do pozornosti aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok ESLP z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

9. Posudzujúc aktuálnu dĺžku napadnutého konania, teda dobu 2 rokov, ústavný súd konštatuje, že aktuálna dĺžka napadnutého konania sama osebe nemá ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Celková dĺžka napadnutého konania je zlučiteľná so základným právom sťažovateľky, ktorého porušenie namieta.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

12. Napokon ústavný súd uzatvára, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby v budúcnosti po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2024

Libor Duľa
predseda senátu